

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 26 Stycznia. V. S. ROKU 1807

S. PETERSBURG VS. d. 15 stycznia. Po ogłoszeniu krótkie wiadomości o zwycięstwie odniesionem w Pułtusku d. 14 grudnia przez woyska Rosyjskie nad armią Francuzką 60 t. żołnierza liczącą, której hetmanil sam Buonaparte z Marszałkami Lannes i Davoust; General kawaleryi Baron Benigsen przez fligel Adiutanta X. Galicina d. 27 z głównej kwatery Łomży przysłał obszerniejsze opisanie tej bitwy, która zwycięzkie woysko J. J. Mei nową sławą wieńczy; treść raportu jest następująca.

Woyska Rosyjskie pod kommandą G. Benigsena przybywszy d. 13 w okolice Pułtуска w liczbie 45 t. oprócz części 3 i 4 dywizyi, po trudnym ciągnięciu drogą nadwyzczaj błotnistą i pośród nieustannej napaści od nieprzyjaciela, rozłożyły się prawem skrzydłem w wiosce Moszczyne lewem w Pułtusku, okrywając gościniec idący do Ostrołki, i mosty rzucone pod Pułtuskiem i Zamkiem dla komunikacyi z korpusem G. infanteryi Grafa Buxhewden. Straż przednia pod sprawą GM. Barclay de Tolli złożona z półków strzeleckich 1, 3, i 10, wsparta Tenginskim muszkietyerów i konno Polskim półkami, stanęła na prawym boku w zarosłach; dywizya GM. Baggewut złożona z Staroskolskiego, Wileńskiego, Muromskiego muszkietyerskich, 4 strzeleckiego, konno Tatarskiego, i Kiiowskiego dragonii półków postawiona przed bokiem lewym, dla zasłonięcia rzeki Narew, i drogi prowadzącej z Sirocka do Pułtуска.

Łedwie półki Rosyjskie częściami zajmować zaczynały pomienione miejsca, przypuścił atak nieprzyjaciel pod kommandą G. Suchet, i po 3 godzinnem strzelaniu z przednią strażą naszych, która się z jazdy składała, odpędzony został z niemalą klęską; skutek pokazał, iż ten atak iedynie był przedsięwzięty od Francuzów dla przeyrzenia stanowisk armii Rosyjskiej. D. 14 rano gdy nasze dywizye uszykowały się porządnie do boju, o godzinie 11 atakowane były przez samego Buonaparte z korpusami Lannes, Davoust, i Suchet, co wszystko 60 t. ludu wynosiło. Davoust pierwszy 6 kolumnami uderzył na bok lewy GM. Baggewut, chcąc zająć Pułtuski, zayść nam z tyłu, i przecięć komunikacyę z GL. Anrep stojącym po drugiej stronie Narewy 2 mile od Pułtуска. Tegoż czasu atakowano 6 kolumnami straż przednią GM. Barclay de Tolli na prawym boku stojącą. To zaś czyniąc Francuzi linią wyciągneli strzelców konnych, za którą szły liczne kolumny mające zamiar uderzyć na centrum Rosyanów; lecz potężny ogień battersyi przed frontem założonych przez nas wszystkie usiłowania nieprzyjaciół w tych stronach zniszczył.

Davoust na czele 15 t. atakując z dwóch boków dywizyą Baggewuta liczącą 4 do 5 t. przymusił ją w tył ustąpić; wstrzymywała iednak nieprzyjaciół 4 półkiem strzelców, który się rozciągnął przed piechotą; tymczasem pospieszył na pomoc GL. Osterman z Tulskim muszkietyerów i Pawłowskim grenadyerów półkami; nieprzyjaciel postąpić już nie mógł. Więc Baggewut z Staroskolskim i 4 strzelców uderza bagnetem z iednej strony na srednią kolumnę większą która go ścigała, z drugiej GM. Kozin z leibkirysyerskim i Kargopolskim dragonii wpadając na front i bok teyże kolumny całą na miejscu w pień wycieli. Reszta piechoty naszej konno Tatarski i Kiiowski dragoński uderzyły na Francuzkie kolumny z lewego boku podchodzące, i do ustępu zniewoliły; lecz te prędko zyskawszy pomoc, powtórze rzuciły się upornie na przód; uformowaliśmy natychmiast front mocny z strzelców, uderzono bagnetem, jazda nasza we środek kolumn nieprzyjacielskich wpadła, i wszystkie odparła zupełnie.

Podczas tej rozprawy G. Dorochow z Jziumskim półkiem huzarów umyślnie cofając się przed innemi nieprzyjaciół kolumnami, które były uam w boku ewnym, i znowu biorąc się w lewo, zręcznie naprowadził one na battersyę, od której ognia wielką szkodę poniosły. Cała jazda Rosyjska przed frontem uszykowana, kilkakroć dywizyami uderzywszy na Francuzów, rozkaz odebrała ustąpić z tego miejsca, przeysć srodkiem piechoty, i w tyle oney stanąć. Co gdy się stało, otworzyliśmy ogień ze wszystkich battersyi do kolumn na centrum idących które zatrzymać się i odstąpić musiały.

Trzykroć porażony korpus nieprzyjaciół odebrawszy nowe posiłki, chciał ieszcze ponowić atak przeciw lewemu bokowi, i nastąpił kilko kolumnami. Przewyszająca siła, dywizyą GM. Baggewut przywiodła do cofnienia się nad rów w tyle będący. Lecz gdy powtórnie pospieszyły na z odsieczą półki Muromski i Rewelski muszkietyerów, a GL. Osterman zajął wzgórek za rowem leżący, i z battersyi na nim założony ognia dawać zaczął; dywizya Baggewuta nowem mężstwem ożywiona rzuciła się na nieprzyjacielskie kolumny, i zamieszanie w uich sprawiła.

Tu GM. Somow z półkiem Tulskim muszkietyerów bnie bagnetem; dokonywa zupełną porażkę nieprzyjaciela który odparty, przepędzony z boiowiska, i ścigany był do samej nocy. Tym sposobem waleczność i rozsądne urządzenie GL. Ostermana, Francuzki atak w tej stronie przemieniły w klęskę, nieprzyjaciółom i zgubę, cały korpus Marszałka Davoust zupełnie rozgromiony został. Gdy zaś na lewem skrzydle naszym tak upornie waleczono, liczna piechota nieprzyjaciół na 6 kolumn podzielona, pod kommandą Marszałka Lannes, gdzie iak iedne powiadali, znajdował się sam Buonaparte, obchodziła przez zarosłe straż

przednią Rosyjanów GM. Barclay de Tolli, postawioną dla zasłonięcia boku nam prawego. Nieprzyjacielski ten był zamiar, ażeby łamiąc lub w tył odpędzając dywizyą bok prawy okrywającą, przeciw Rosyjanom komunikacją z korpusem G. Buxhewdena stojącą w Makowie i Ostrołęce. Atak z tej strony był najwyższy i bardzo zacięty. Straż przednia mimo całą waleczność i stałość wodza i żołnierzy naszych, została przymuszona w tył nieco ustąpić.

W tym razie nieprzyjaciel opanował baterię, która kolumny jego wstrzymywała od drogi Nowomiejskiej; lecz półk Tengieński z zgromadzonemi strzelcami biiąc bagnetem, odegnał Francuzów, i działą stracone pozyskał. Bateria zaś na rozkaz G. Benigsena w zaroślach założona i ukryta, ogniem kartaczowym wielkie mnóstwo nieprzyjaciół trupem ściele, i dalsze ich zapędy wstrzymuje. Lecz w krótko Francuzi obchodzić zaczęli baterię; więc GM. Barclay de Tolli powtórnie cofać się musiał. Ten obrot widząc G. Benigsen rozkazał niemieszkać front odmienić, i całe skrzydło prawe w tył usunąć, ażeby nie mogło być opasane z boku, posławszy nadto w posiłku Czernikowski i Litewski muszkietyerów półki. Barclay zebrawszy z jednej strony piechotę przy nim będącą, a z drugiej GM. X. Dolhorukiemu ciągnąc każąc z Czernikowskim półkiem, uderzyli mężnie bagnetem na przeciwną kolumnę i odparli one, przez co zastanowić się musiały drugie na pomoc wysłane. Jednak Francuzi dając silnie ognia z ręcznej broni i z armat, nie przestawali atakować boku prawego, dopóki głównie kommanderujący nie przedsięwziął sam uderzyć na nieprzyjaciela.

Tym końcem rozkazał GL. Osterman ruszyć na przód z lewego boku pozostałą piechotę, a z prawego ze szwadronów jazdy, i z tegoż boku baterię pod fliigel Adiutantem Stawickim; która zaszedłszy z boku front nieprzyjacielskiej piechoty, silnym i trafnym strzelaniem zupełnie ją odparła i rozproszyła. Część pozostała jazdy Rosyjskiej we środku postawiona, żeby nieprzyjacielską utrzymywała w boiaźni. Walczyli opornie Francuzi, lecz nakoniec musieli ustępować we wszystkich miejscach nadzwyczajnej odwadze zwyciężkich wojsk Rosyjskich, doskonałości i mężstwa wodzów, silnemu i trafnemu ogniewi artylleryi. Bitwa od godziny 11 trwała do 7 wieczorem, i skończyła się w noc późną. Nieprzyjaciel w każdym punkcie odparty i pogromiony. Ciemność, niepogoda, zmordowanie żołnierza przeszkodziły uciekającym ścigać. W tej rozprawie zabraliśmy w niewolę blisko 700 ludzi; według wyznania innych nazajutrz pojmany, nieprzyjaciel utracił 3 Generałów zabitych, i do 10 t. ludzi poległych i ranionych.

Cała strata z naszej strony dnia tego w zabitych i ranionych wynosi od 2 do 3 t. Gdy przyjdą rapporta dokładne o poległych i ranionych Stabs i Ober Officyerach, natychmiast ogłoszone zostaną. Głównie kommanderujący G. Benigsen, dając świadectwo nieopisaney waleczności wojska, które w tym zdarzeniu było użyte do potrzeby, i od Generała do żołnierza stałością, mężstwem i ochotą zasłużyło ne wiekopomną sławę; szczególniej zaleca półki strzeleckie, i wszystkich Officyerów artylleryi, którzy sprawnie i szczęśliwie czynili, iak przyznaje sam nawet nieprzyjaciel, Nadto G. Benigsen

poleca najwyższym względem dystyngwujących się najbardziej.

GL. Ostermana, który prowadził lewe skrzydło, a mężnie i przezornie posiłkował GM. Baggewuta. G. Kwatermistrza Steingela, który niesprawowany w swoim wydziale przez całą kampanię, okazał doskonałość w obraniu stanowisk, i dopomógł głównie kommanderującemu w rozłożeniu wojska, roztropnie wykonywając dane sobie zlecenia pod ogniem baterii przeciwnych; GM. Baggewuta, który prowadząc dywizyą przed lewym bokiem, niewzruszony porażał Francuzów do końca i odparł. GM. Barclay de Tolli, który będąc przed bokiem prawym, wstrzymywał odważnie i odpierał nieprzyjaciół w liczbie wyższej następujących; GM. Somowa, który mężnie uderzył bagnetem na kolumnę piechoty, i rozgromił; GM. Kozina, który na front i bok Francuskiej kolumny wpadł, pobił, i zniszczył. X. Engeniuszą Wurtembergskiego, który był posyłany w miejsca najniebezpieczniejsze, i dane sobie zlecenia wykonał mężnie i ochotczo pod ogniem nieprzyjaciół, GM. Lambert, który walecznie wstrzymał Francuzów; GM. B. kow, który uderzył bagnetem, i poraził; X. Dołhorukiego, który biiąc bagnetem na front przeciwny odparł; GM. Dorochow który manewrem doskonałym naprowadził nieprzyjaciela na szkodliwy ogień baterii naszych; GM. Kretow, który znajdując się przy głównie kommanderującym podczas bitwy, posyłany był z różnemi rozkazami, i wszystkie wypełnił doskonale.

Zaleca jeszcze głównie kommanderujący Szefa i półku strzelców Półkownika Dawidowskiego, który bez względu na ranę odniesioną w Suchoczynie, gdy mężnie walczył, pierwszy bitwę zagał pod Pultuskim z prawego boku, gdzie porażając nieprzyjaciół, nie wprzód ustąpił z boiowiska, aż jeszcze odebrał 2 ciężkie rany. Szefa półku Tengieńskiego Półkownika Erszow, który w rękę raniony, nie przestał kommanderować do końca potrzeby, i walecznością swoją przyłożył się wiele do porażenia nieprzyjaciół. Komno Polskiego półku Podpółkownika Zygulin, który z batalionem swoim nieraz odpędzał Francuzów, zamieszanie w nich czynił, i nakoniec ścigał. 3 półku strzelców Maiora Kniper, który będąc kommandantem po zabitym Półkowniku Aschenberg, odważnie i z krwią zimną zgromadził lud rozproszony; odzyskał baterię naszą od nieprzyjaciela zabraną. Kapitanów Chudzińskiego, Kossakowskiego, Fock, Riesenkampf, Freitan, Strapceńkow, Podporucznika Gawelskiego, którzy mężstwem swoim dawali przykład podkommandnym. Rota, Fiedorowa, Kaszkina, którzy będąc ranieni nie ustąpili z boiowiska trwając statecznie do końca. Porucznika Bartholemei, który zgromadzał ludzi rozproszonych, zwracał na nieprzyjaciela, i był posyłany w miejsca niebezpieczniejsze. Adiutantów Zarzyckiego i Załobowa którzy wszędzie byli w ogniu najtęższym, a przykładem swoim wlewali odwagę żołnierzowi, pierwszy kilku jeńców zagarnął, drugi ciężką ranę odniósł. Poruczników Lipińskiego, Reitz, Ponset, Waśkowicza, którzy w najstraszniejszym ogniu dystyngwowali się mężstwem; Ponset raniony z placu nie ustąpił.

Zaleca jeszcze głównie kommanderujący i strzelców półku Półkownika Adamowicza, który ranę odniósłszy nie oddalił się z boiowiska, i był mężstwa przykładem dla drugich. Maiora Masłow, Kapitana Niki-

ow, Dubinowskiego, Andrzykowa, Beck, Sibircow, Maligin, Poruczników Achmiłow, Lecak, Kozincow, Szulga, Dżim Chorążych Gołow, Buroy; którzy wszyscy walecznie stawiając, dobry przykład innym dawali. Tengiuskiego półku Podpółkownika Heidenreich, który śmiało w bitwie czynił na wzór drugim; Maiora Weimarn, Kapitanow Wietosznikow, Dmitriewskiego, i Adiutanta Streige, którzy z odwagą nieustraszoną zawsze postępowali. Junkrów Lafon, i Patkul, z których pierwszy przez GM. Barclay de Tolli był użyty w miejscach nayniebezpieczniejszych; drugi od nieprzyjaciół oskoczony przebił się mężnie, ran kilka ciężkich odniósłszy. Konuo Polskiego półku batalionu Zygulina Officyerów, którzy walecznie porażali Francuzów; 4 półku strzelców Półkownika Frołow, który niejednokrotnie odpierał nieprzyjaciół, na przykład innym, Maiora Kempen, który zachęcając podkomendnych, pierwszy uderzył na Francuzów i poraził. Poruczników Weimarn, X. Wadwolskiego, i Porucznika Woiewodzkiego, którzy zebrali lud rozproszony, a gdy nieprzyjaciół chciał zabrać armatę w błocie osiadłą, uderzyli bagnietem, odzyskali zdobycz, i z błota wyciągnęli. Junkra Budenbrok, który w rękę raniony został na boiowisku, zachęcając żołnierzy do mężnych czynów.

Głównie kommanderujący zalicza także Kapitana Sipiagina, który będąc oddany pod sąd, ale pragnąc zagładzić przestępstwo swoje prosił ażeby został użyty do potrzeby i w nappierwszej chwili uderzył na nieprzyjaciół z frontu, zabił własną ręką Generała Francuzkiego, i odniósłszy 3 rany dziękował G. Baggewut, że mu dał sposobność zmycia krwią przestępstwa. Konuo Tatarskiego półku Szefa Półkownika Knoringa, który nieraz atakował front nieprzyjacielski, odpierał, ścigał; Podpółkownika Ułana, który z mężstwem nieustraszonem zawsze dokazywał. Tulskiego półku Podpółkownika Konstantynow i wszystkich Officyerów, którzy białą bagnietem odpierali Francuzów. Kiiowskiego dragonii Półkownika Emmanuela, który walecznie czynił. Konney artylleryi Kapitana Dudin, Podporuczników Waskmut i Lesnow, którzy celnym strzelaniem wielką klęskę w wojsku nieprzyjacielskim sprawili. Leibkirysyjskiego półku Maiorów Stepczeńko, Witoszkin, Chitrow, Rotmistrzów Tretiaków i Stackelberg, którzy mężnie uderzywszy na nieprzyjaciela piechotę zrabali. Adiutanta Petrułin, który naywięcej przyłożył się do ocalenia naszej artylleryi; którzy Officyerowie byli pozabiani, i wszystkie konie.

Kargopolskiego półku dragonii Maiora Stahl, który kilkakrotnie porażał nieprzyjaciół; Kapitana Godyszow, Poruczników Smerdow, Tułubiew, Czernow, którzy mężnie postępowali iak rycerzom przystało. Czernihowskiego półku Maiora Szulgin, który bagnietem atakował, i dobry przykład innym dawał. Adiutanta Stepkowskiego, który był posyłany z rozkazami w miejsca niebezpieczeństw pełne, i nieustraszone wykonał wszystko wiernie. Chorążego Cytowicza, który szczególne mężstwo pokazał w odzyskaniu straconego знамени po zabiciu podchorążego, które już trzymał nieprzyjaciół. Fligel Adiutanta Stawickiego; którego mianowicie wychwała G. Kwatermistrz Steingel za wypełnienie włożonych obowiązków, podczas bitwy Pułtuskiej głównie kommanderujący porucił iemu baterią 6 armat, z którymi zaszedł w bok frontu przeciwnego, a celnym i szczęśliwym strze-

laniem sprawił w nim wielką szkodę i rozproszył. Swity Monarszey Półkownika Aderkas, który w każdym zdarzeniu ohocho i przykładowie pełniąc włożony obowiązek, był użyty podczas Pułtuskiej rozprawy od głównie kommanderującego do ważnych dzieł pod ogniem nieprzyjacielskim, i wszystkie dokonał pomyślnie.

Podpółkownika Eichen, który w czasie bitwy dane sobie zlecenia wielorakie wykonał mężnie, ohocho, roztropnie. Podpółkownika Friderici, który będąc w przedniej straży GM. Barclay de Tolli dystyngwował się odwagą; pod Pułtuskiem okazał umysłnie, ustraszony w zgromadzaniu ludzi rozproszonych i od pieraniu nieprzyjaciół. Podpółkownika Koczetowakotorego GL. Sacken wychwała iak Officyera dystyngwowanego. Podporucznika Schubert który będąc przy G. Barclay, postępował iak Officyer waleczny, ohocho i roztropny. Adiutanta Burnaszew, który dystyngwował się pilnym obowiązkiem wykonaniem, naybardziej w czasie bitwy, gdzie od G. Steingel miał dane sobie zlecenia, i dopełnił pod ogniem przeciwny strony. Artylleryi Półkownika Stawickiego, który będąc Szefem całej w czasie bitwy zarządzał ią czynnie i szczęśliwie. Podpółkownika Głuchow, który srogie ciosy Francuzom zadał. Podpółkownika Wasilew, który wielu nieprzyjaciół trupem położył, naprowadzonych na baterią jego przez GM. Dorochow. Maiora Osipow, Kapitanow Talizin, Weselickiego, Kotliarew Porucznika Karabin, którzy ogniem swoim nie dopuścili kolumnom Francuzkim zbliżyć się do frontu Rosyjskiego.

Zaleca ieszcze głównie kommanderujący G. Benigsen Adiutanta swojego Podpółkownika Czerkesow, który był od niego posyłany w czasie bitwy z wielorakimi rozkazami, i wypełnił ohocho, gorliwie, odważnie pod ogniem Francuzkim; Leibgardyi Preobrażeńskiej Kapitana Woroncow, który w bitwie znajdując się przy GL. Ostermanie, okazał znamienitą odwagę, i szedł w nayniebezpieczniejsze miejsca. Fligel Adiutantow J. J. Mei X. Dołhorukiego, X. Trubeckiego, X. Galicina, Poruczników Nariszkina, Sołtykowa, Rotmistrza Lewaszow, Korneta X. Wołkońskiego; naostatek Pskowskiego półku dragonii Stabs Kapitana Wasilew, którzy wszyscy będąc przy głównie kommanderującym podczas bitwy posyłani z rozkazem w miejsca niebezpieczne pod ogniem Francuzkim, wykonali powinność gorliwie i roztropnie.

S. PETERSBURG VS. d. 15 stycznia. Szef Małorossyjskiego półku grenadyerow dziedziczny X. Badeński G. infanteryi uwalnia się od służby; na jego miejscu Szefem będzie GM. Gerard. Sardyńskiego poselstwa Kawaler Graf Mestre przyjęty do Rosyjskiej służby umieszcza się Kornetem w półku kawalergardzkim. Podpółkownik Berté Delagarde umieszczony w Kiiowskim garnizonie artylleryi. Artylleryi Podpółkownik Siczewski i uwalnia się od służby z rangą Półkownika, mundurem, i pensją po'owy gaży za rany odniesione. Oświadczone ukontentowanie wojsk Duńskich Półkownikowi Czernozubow, za szkodę półku jego, iak zaświadczył G. infanteryi Tintolmin. Tajny Konyliarz X. Łabanow Rostowski zasiadać będzie w 8 departamencie Senatu. Stanu Konyliarz Micheiew wniesiony do Heroldyi. Podolskiego sądu głównego departamentu 2 Konyliarz Illiczewski został konyliarzem stanu.

Baron Hogger, który był Ministrem RP. Hollen-

dejskiej przy dworze s. p. Imperatorowej Katarzyny 2. przyjmując teraz Rosyjską służbę, otrzymuje rangę Aktualnego konsyliarza stanu, umieszczony w Heroldyi do otrzymania miejsca.

Następujące osoby ofiarę przyniosły oczywiście. Hofmistrz Demidow 700 pudów miedzi i corocznie że do końca wojny po 5 t. rubli. Konsyliarz Jakowlew że-łaza 100 t. pudów. Fabrykant Berd tysiąc baguetów, przyrzekając fabrykę całą obrócić do robot skarbowych przez 2 miesiące bez żadney zapłaty. Akademik Storch półowę gaży swojej, dopóki wojna się nie skończy. Konsulent Keler podobnym sposobem półowę gaży. Profesor Terlaicz 300 rubli na raz. Konsyliarz Anikiejew 40 t. rubli na raz. Kapitan Anikiejew 40 t. rubli na raz. Aktuariusz Collegium zagranicznych interessów Anikiejew 20 t. rubli na raz. Członki zgromadzenia tancerskiego 500 rubli na raz. Tajny Konsyliarz Senator Ananiewski 300 rubli na raz. Konsyliarz Filozofow 50 rubli na raz. Sekretarz Tarapigim 25 rubli na raz. Oberberg Hauptman Jlmair 250 rubli na raz. Aktualny stanu konsyliarz Maitow 300 rubli na raz i do końca wojny po 500 rubli corocznie. Senator Kołokolcow 3 t. rubli na raz. Tajny konsyliarz Demidow co rok 6 t. rubli. dopóki milicya trwać będzie. Assessor Lukin corocznie dziesiątą część gaży swojej, a z góry półroczną. Dobrzański całą gażę. Graffini Woroncowa z domu Jzmayłow dwie kilki bryllantowe, Asessorowa Limanowa tysiąc rubli na raz. Graf Demetryusz Zubow 47 sztuk broni, 55 szabcl. Bazyli Zinowiew 3 t. rubli na raz. Admiral von Desin 3 t. rubli na raz. Ekonom Prochuow 100 rubli, i dopóki milicya trwać będzie, 5 rubli co miesiąc.

WIEDEN d. 17 stycznia. Dziś pewną wiadomość mamy, że wszystkie półki Austriackie na granicach Bawarskiej, Frankońskiej, Saskiej kordonem stojące, rozkaz odebrały powracać na dawniejsze stanowiska swoje. Takim sposobem zupełnie zniknęła boiaźń, ażeby państwo nasze do nowej wojny wciągnięte nie było, z wielkiem uspokojeniem i niewymowną radością całego ludu.

Cena miedzi i bronzu tak u nas dziś wysoka, że kruszce w powszechności tak są rzadkie, iż hamernicy z największą trudnością dostać ich nie mogą. Wiele miedzi posyłamy do Turcyi; wiele oney potrzebują ludwisarnie kraiove, w których z największym pośpiechem zatrudniają się odlewaniem armat od niejakiego czasu. Funt bronzu dziś tu kosztuje 2 złote ryńskie, 24 graycary w monecie papierowej.

Słychać, iż Cesarz umiarkował surowosc wyroków zapadłych w sądzie wojskowym przeciwko nie-szczęśliwemu G. Mack i X. Aversberg; pierwszy będzie utrzymywany w twierdzy do zgonu; drugi tracąc honor i dostojenswa mieszkać będzie w jednej z wsi swoich w Królestwie Czeskiem.

Dobrowolne ofiary na poratowanie ubogich i opatrzenie szpitalow bardzo teraz są mnogie i obfite; rząd według zwyczaju podaje wszystkie narodowi za wzor do naśladowania. Dziś umarł w stolicy G. Rupp, którego Arcy X. Karol wezwał nie dawno do administracyi wojskowej, mąż talentów i cnot wielkich.

BERLIN d. 2 stycznia. Ledwie jest dni kilka, iak odprawiło się nabożeństwo w kościele S. Trójcy, pierwsze od czasu wtargnięcia do stolicy naszej wojsk Francuzkich. W początku albowiem pomienioną świątynię zajmowała jazda nieprzyjacielska, której konie stanowisko miały na rynku Gwilhelma; trochę później zamykano w niej rekrutów półku X. Ysenburg nowozaciecznego. W meńnicy naszej od kil-

ku tygodni robota nie ustaie; dotąd bito same tylko grosze. Zabytki starożytne, rzadsze posagi, piękniejsze kupfersztychy i obrazy w pałacach Królewskich znalezione Dyrektor Muzeow Denon upakowane pilnie, odsyła jedne po drugich do Paryża, odzierając kraj z ozdoby najrzadszych.

W prowincyach zawoioowanych Prus ich i całej Saxonii wodzowie Francuzcy zbierają iak najwięcej Le arzow i Chirurgow, którym do brzegow Wisły pośpieszać kazano; ztąd wniesć łatwo, iak wielka jest liczba chorych że ni rzy. Wszystkim obywatelom stolicy naszej podatek znaczny w tych dniach wypłacić kazano, który później ma być potrącony z narzuconey kontrybucyi. G. Clarke Gubernator postanowił Francuzkich urzędników dozorcami stepa, soli, kopalni, lotteryi, a cżyzy, gruntowych podatów w prowincyach Pruskich. Tenże niedawno zamienił ratyfikacyą ugody podpisaney z X. Saxe Weimar. O czynnościach wojsk zprzymierzonych pod Wrocławiem nic pewnego nie mamy.

HAGA d. 2 stycznia. Korpusy zbroynnych mieszczan już są uformowane w części po całym kraju; Oficyerow wybranych prezentowano Ludwiowi Buonaparte który przepisał, ażeby od nowego roku cała armia Hollenderska mundury białe przyela.

LONDYN d. 20 grudnia. Wiadomość o podbiciu bogatego miasta Montevideo nad rzeką Plata przez G. Beresford, mamy od korsarza Hiszpańskiego, którego zabrawszy fregata Flora do Plymouth zaprowadziła. Przed zagajaniem obrad Parlamentowych powszechnie u nas by o rozumnienie, iż Ministrowie nie chcąc pomnażać dugu narodowego, podatek wojenny od majątku i dochodow podwyższą 15 procentami, Daliby tyle bez wątpienia Anglicy potrzebuiać oyczynnie; lecz departament skarbowy dale im jest od podobnego projektu, mając inne źródła, w których czerpać może,

Względem obrotow i dalszych zamysłow G. Mirandy jest nakoniec pewniejsza wiadomość; kadnicmy wypis rapportu przysłanego rządowi z Barbados. Miranda zawiesi do niej iego czasu wyprawę przedsięwziętą celem podbicia po udniowey Ameryi; przy czyn dochodzić nie będziemy; dość na tem iż opuściwszy prowincyą Carracas, na fregacie Angielskiej tu przybył, i znajduje się z nami dotychczas. Odprawił konferencyę kilka z Admiralem Cochrane. Towarzyszow swoich nie rozpuści, gdzieby się podobalo każdemu, lecz odesłał do Trinitady. Pogłoska, że temu człowiekowi Brytania W. znaczny posiłek obiecała, potrzebuie potwierdzenia. To pewna, iż Miranda o sobie nie zapomniiał, i nie rozpaczając bynajmniej, o pomyslnym skutku zamarow trudnych, wszad ochotnikow zwolywa. Płynąc do wyspy naszej postrzegł wchodzącą do portu Fort Royal w Martinice eskadrę Francuzką z kilku zbroynych statkow złożoną, na których było cokolwiek że ni rza lądowego. Uwiadomiony przez Mirandę o tem zdarzeniu Cochrane; w pogon wysła okręt liniowy Canada, i fregatę Latona; te postrzegły jeszcze na morzu nieprzyjaciół, doścignąć nie mogły.

W mowie Królewskiej do Parlamentu wyrażono, że Monarcha rozkazał obu izbom podać wszystie pisma zciągające się do negocycacyi o pokoy z rządem Francuzkim zaczętey i zerwaney; wołę Monarchy pełnić Ministrowie, pisma pomienione złożyli natychmiast; jest ich ogolem sztuk 40, listow i not; które podawali sobie nawzajem Fox i Talleyrand, Lauderdale i Clarke, Yarmouth i Champagny od miesiąca lutego do pazdziernika; osnowę później umieścimy.